ВІСТНИК
ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИЇ.

Рік 1917. Видано 17. цьвітня Ч. V.

Ч. 27.

Ч. 2668. Всенародний фонд ім. Митрополита Андрея ґр. Шептицького для україньских сиріт.

Комітет привитання Митрополита Андрея гр. Шептицкого у Львові під днем 9. цьвітня 1917. надіслав ту слідуючу відозву до всего україньского народу тутешного краю:

,,Весняною ластівкою прилинула на нашу землю горячо вичікувана і бажана радісна вістка, що вертає з неволі до Своєї столиці Великий Князь Церкви, Галицький Митрополит, найвизначнійший український Громадянин, Др. Андрій ґраф Шептицький.

Стояв він, як добрий Пастир, на сторожи Своєї Церкви в часі ворожого наїзду і не угнув ся перед насильством.

Кріпив души Свого духовного стада в хвилях тревоги і не стратив віри в будуччину

Вливав у зболілі души українського громадяньства надію на красшу долю і не похитнув ся у Своїх пересьвідченях.

За се високе почутє Свого пастирського і народного достоїньства опинив ся Великий Князь Церкви і Громадянин у царській тюрмі.

Нині Він на волі, а небавом завитає між нами та слезами радости окропить рідну землю і архипастирською рукою пригорне нас всїх до Свого серця.

А чим ми привитаємо Князя нашої Церкви?

Принесемо в привіті щиру любов для Його особи, глубоку пошану для Його праці, для Його посвяти і для тяжких днів мученичого житя, проведеного в неволї.

Але сего хиба за мало! На нас тяжить обовязок, пошанувати Князя Церкви даром наймилїйшим Його серцю. Він був щедрим Отцем і опікуном української дитини, Він основував і удержував для неї школи, Він вивіновував захоронки та оселї, Він виводив в люди своїми засобами українські сироти.

За дари серця — відплатім серцем!

В хвилї, коли на нашій земли виросли десятки тисяч могил, коли нашою кровю орошено далекі, чужі краї, коли тисячи бездомних сиріт тиняють ся і блукають по зруйнованих оселях, на нас лежить обовязок, утворити велику, всенародну інституцію для українських сиріт, в честь Того, що на сїм поли добродійности присьвічував нам великодушним приміром.

Недоля прибрала такі розміри, що не вистануть тут нї десятки, нї сотки тисяч корон. Український нарід мусить зложити що найменше мілїон корон і то можливо в короткім часї, та передати його, як вічний фонд в руки нашого Князя Церкви, Митрополита графа Андрея Шептицького.

За серце — відплатім серцем!

Отрім слези воєнним сиротам, яких батьки упали в бою а побіч них тим дітям, яким події останних лїт видерли тепле серце отця і матери та крівлю над головою!

Хоть тяжкі часи, хоть ботато сел та осель упало жертвою огню, хоть тисячі родин зруйновані, то всеж таки віримо в живучість нашого народу і тому відкликуємо ся до нього.

Нехай не буде нї одної одиниці серед мущин і жіноцтва, серед селяньства, міщаньства, та осьвічених духовних і сьвітских верств, якаби не докинула своєї лепти на сю велику цїль.

Для постійного збираня складок просимо завязати безпроволочно по селах і містах комітети, а призбирані жертви пересилати під адресою: Товариство „Днїстер", вкладкова книжочка ч. 10300.

Нехайже кождий складає свій даток для українських сиріт, в імя української ідеї, для культурного розвитку нашої землї, в цїли пошани нашого Князя Церкви!

А відкликуємо ся не тільки до тих, що остали дома, але і до тих, що по стрілецких ровах стоять на сторожі наших народних придбань і нашої долї в будуччинї!

Дїло, до якого взиваємо весь український нарід, є великої ваги і гідне імени Митрополита графа Андрея Шептицького.

Нехайже одно довершить ся скоро і щасливо, Богу на славу, а Українї на пожиток!

У Львові, дня 9. цьвітня 1917.

Почетна Президія:

Олександер Барвінський, о. Андрей Білецкий, Др. Кость Левицький, Евгенія Макарушкова, Др. Евген Олесницький, Юліян Романьчук, Михайло Стефанівський, Мирон Тарнавський, Др. Стефан Федак, О. Іван Чапельський, Лев Шехович.

Комітет:

Блянка Баранова, Др. Стефан Баран, Наталія Барвінська, Ольга Бачинська, Др. Володимир Бачинський, Евгенія Бергановська, Др. Михайло Волошин, Др. Теодозий Воєвідка, Др. Евген Гвоздецький, Евгенія Гриньовська, О. Юліян Дзерович, Йосиф Доманик, Йосиф

Дрималик, Ольга Корінцева, О. Теодозий Лежогубський, О. Василь Лициняк, Зенон Лукавецький, Др. Остап Макарушка, Володимир Масляк, Софія Олесницька, Михайло Павлишак, О. Ілярий Панківський, Др. Володимир Пежанський, Др. Володимир Ривюк, Емілія Стернюкова, Др. Кирило Студинський, Мария Федакова, Мірон Федусевич, Яків Яцкевич".

Еп. Ординаріят плекає миле переконанє, що вість о освободженю нашого возлюбленого Князя церкви з неволі і о сподіванім Його повороті до столиці Митрополії радостию наповняє серця всїх вірних тутешної епархії від мала до велика без ріжниції стану.

Богу Всеблагому належить ся усердна подяка за вислуханє наших спільних горячих молитов о свободу для верхового князя церковної провинції!

До Милости Божої заносім еще мольби о щасливе перебутє далекої поворотної дороги нашого Архипастиря до Свого духовного стада і о обильні благодати для Него до дальшої праці для добра гр. кат. Церкви і нашого народа, бо время є люте!

Повисша так взнесла, горячою синівскою любовю, преданностию та вдячностию ко Возлюбленому Князеви нашої церкви навіяна відозва Комітету привитаня Його Ексцеленції Митрополита Кир Андрея радостним відгомоном влучає до сердець всїх вірних тутешної епархії. Імя сего правдиво великого Князя церкви, Мужа повного заслуг, Страдальця за віру католицку, преданність для Височайшого Дому Габсбургів і любов до українського народа є відоме кождій одиниці рускій навет і малій дитині, є славнозвісно в нашій монархії і за єї предїлами. Імя Митрополита Андрея в історії гр. к. церкви і нашого народа за дотепер положені заслуги і перенесені мученичі злидні золотими записане буде буквами!

Обовязком проте всего нашого народа єсть не лише гідно повитати нашого Найдостойнійшого Князя церкви, але в лици сьвіта і історії зложити сьвітлий і вікопомний доказ нашої глубокої пошани і незатертої вдячности для Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

„Громада великий чоловік" каже наша пословиця. Тож і громада українська при належнім відчутю святої справи зможе за Божою помочію намірене богоугодне діло, о яке ходить, доворшити в славу Божу, добро гр. к. церкви і лучшу будучність народу!

Поручаємо проте Всечесному Духовеньству в найблизшу неділю чи свято по полученю предлежачого нашого рішеня тоє в кождій церкві підчас Богослуженя, найлучше по проповіди, вірним відчитати і заохотити їх до складаня жертв на „фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для українських сиріт."

В тій самій цїли зволить Всечесне Духовеньство чим скорше заняти ся завязанєм по всїх селах і містах тутешної епархії комітетів до збираня в мові будучих жертв всїми дозволеними способами у всїх верств нашої суспільности а в церквах при відправі святочного Богослуженя або спеціяльного акафісту чи молебна на інтенцію Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея збирати лепти на сей всенародний фонд.

Також брацтва церковні і управи церковних скарбон зволять по можности причинити ся до збільшеня сего фонду.

Призбирані жертви належить пересилати під адресою: Товариство „Дністер" у Львові — вкладкова книжочка Ч. 10.300.

О розвиненій діяльности в тім напрямі, єї успіхах і доконаній посилці грошевій Всечесне Духовеньство зволить предкладати ту точне справоздане.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.
Перемишль дня 10. цьвітня 1917.

Ч. 28.

Ч. 2776. О повороті Високопреосвященного Митрополита Ексцеленції Андрея ґрафа Шептицького до рідного краю з пліни російскої.

Радістною відомостею ділимо ся з Всч. священьством і вірними цілої Епархії.

За милостивим вставленєм ся Їх Святости Папи Римского Венедикта XV. відзискав свободу і вертає до рідного краю наш Митрополит Ексцеленція Андрей ґраф Шептицький.

Всевишньому Богу належить принести благодарствені моленя, що вислухав благальні прошеня наші, а Святійшому Отцу подякованя искренні за ласкаве посередництво, що князь церкви вертає до нас і свого народа, котрий цілим полюбив серцем і для добра тогож так много потрудив ся.

День приїзда до нас Їх Ексцеленциї подасть ся в своїм часї до відомости а тепер поручаєм Всч. Священьству тую радістну вість оголосити в своїх парохіях і завізвати тих, що при желїзниці з Кракова до Львова суть положені, щоб довідавши ся о дни і часї переїзда Їх Ексцеленції Високопреосвященного Митрополита процессіонально під проводом своїх душпастирів при торах колійних або на самих стаціях згромадили ся і в часї переїзда свою радість привитальну поклонами хоругов і других знамен і возкликом многолітсвія заявили.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.
Перемишль дня 16. цьвітня 1916.

Кароль Волошиньский
Вікарий капітульний.

Александер Зубрицкий
Канцлер.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли. З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишли